

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/909/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118288190
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118288190.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXXXX M., zast.: JUDr. Daša Taschová, M. Hodžu 14/1, 97101 Prievidza, proti povinnému: B. B., nar. XX.XX.XXXX, N. XXXX/XXX, XXX XX T., zast. B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX U., o vymoženie výživného s prísl., vedenej u súdneho exekútora, Mgr. Martina Petrušku, Exekútorský úrad so sídlom Kukorelliho 1505/50, Humenné, pod sp. zn. 292EX 271/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/909/2018 zo dňa 24.03.2021, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Ek/909/2018 zo dňa 24.03.2021 tak, že exekúciu v časti bežného výživného presahujúceho sumu 110 Eur mesačne od 06.08.2019 a bežného výživného vo výške 110 Eur mesačne od 01.07.2020 do budúca z a s t a v u j e podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku a vo zvyšku návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

II. Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.06.2018 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 2 474,30 EUR a bežného výživného vo výške 250,- EUR mesačne, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6P/64/2016 zo dňa 05.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4CoP/70/2017 zo dňa 25.01.2018.

2/ Vyšší súdny úradník dňa 24.03.2021 vydal rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že sa jednalo o v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a ktorý preto nemá odkladný účinok. V ňom uviedol, že nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, keďže povinný v rámci využitia inštitútu účinnej ľútosti dňa 11.06.2020 vyplatil sumu zameškaného výživného vymáhanú aj v exekučnom konaní. K návrhu priložil kópiu dokladu o zaplatení, prvú stranu rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/136/2019 (ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/79/2019 zo dňa 02.09.2019), ktorým bol povinný oslobodený spod obžaloby z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona a Úradný záznam zo dňa 18.06.2020 vyhotovený advokátskou kanceláriou JUDr. Pavla Zajaca, Ul. Matice slovenskej 10, 971 01 Prievidza. V úradnom zázname Y. B., ako zákonná zástupkyňa maloletej T. B., a B. B. (oprávnený), každý zvlášť prehlásili, že dňa 17.06.2020 obdržali poštovými poukázkami finančný obnos zodpovedajúci zameškanému výživnému tak, ako bolo zameškané výživné vyšpecifikované v rozhodnutí Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/79/2019 zo dňa 02.09.2019. Oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie, pretože aj po úhrade sumy 1666 EUR od povinného dňa 11.06.2020 zostalo neuhradené výživné v sume 1615,30 EUR. Účinná ľútosť je podľa neho inštitútom trestného konania a nemá žiaden vplyv na neuhradené výživné, ani nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor informoval

súd, že na Okresnom súde Prievidza je vedené konanie, sp. zn. 14Pc/4/2020 o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde sa povinný domáha vyplatenia preplatku na zaplattenom výživnom. Medzi tvrdeniami oprávneného a povinného o platbách týkajúcich sa výživného vymáhaného v konaní 292EX 271/18 existujú rozpory, nakoľko výživné povinný uhrádzal aj priamo oprávnenému, mimo súdneho exekútora. Na depozitný účet súdneho exekútora boli pripísané a rozúčtované tieto platby: 01.07.2019 zo sumy 1 903,29 EUR poukázané oprávnenému 1603,29 EUR, na trovy exekúcie 300,00 EUR, dňa 25.06.2020 zo sumy 2 015,31 EUR poukázané oprávnenému 330,00 EUR, právnenmu zástupcovi 109,71 EUR, zvyšná suma ponechaná v depozite do rozhodnutia súdu.

3/ Za použitia ustanovení § 61k a § 61l ods. 3 prvá veta a ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako podaný po lehote stanovenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda ako návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie, môže povinný namietat' len právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí uvedenej 15-dňovej lehoty. Ďalej poukázal na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a povinnosť povinného (pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon) uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

4/ Exekučným titulom bol otec (povinný) zaviazaný platiť k rukám plnoletého syna (oprávnený) výživné vo výške 250,00 EUR mesačne s účinnosťou od 30.11.2016 a zameškané výživné vo výške 1 304,30 EUR súd povolil otcovi splácať mesačne po 30,00 EUR spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplattenia jednej splátky. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa nej po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Vyšší súdny úradník však nemal za preukázané, že zameškané výživné vo výške 1 304,30 EUR, priznané oprávnenému na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 6P/64/2016-264 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/70/2107-307 zo dňa 25.01.2018, ktoré bolo zrušeným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/79/2019 zo dňa 02.09.2019 navýšené na sumu 1 666 EUR, ku dňu oznámeného zostatku oprávneným zo dňa 03.06.2020 vo výške 3 281,30 EUR, bolo povinným uhradené v celom rozsahu. Keďže povinný predložil listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že časť pohľadávky vo výške 1 666 EUR po začatí exekučného konania oprávnenému poukázal, je namieste, aby v ďalšom štádiu konania súdny exekútor vyzval oprávneného, či vzhľadom na uvedenú skutočnosť, podáva návrh na čiastočné zastavenie exekúcie. Pokiaľ takýto dispozičný úkon s návrhom vykoná súdny exekútor bude postupovať podľa ustanovenia § 61n Exekučného poriadku a súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie iba na konkrétnu sumu a vo zvyšnej časti bude pokračovať vo vykonávaní exekúcie. Nad rámec uvedeného ešte dodal, že povinný môže požiadať o odklad exekúcie súdneho exekútora podľa §61h ods. 1 písm. e/ Exekučného poriadku, ktorý môže viesť k zastaveniu exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku.

5/ Proti uzneseniu v celom rozsahu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou žiadal uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušiť a exekúciu zastaviť. Za nesprávne považoval konštatovanie súdu, že šlo o v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie, nakoľko v prvom návrhu bola vznesená iba námietka voči vyčíslenej sume vymáhaného nároku. Za nesprávne považoval odôvodnenie napadnutého uznesenia i v tom, že trestný súd mal zrušiť právoplatný rozsudok krajského súdu v civilnom konaní, a že navýšoval sumu zameškaného výživného v trestnom konaní o ďalšiu sumu. Po podaní návrhu na vykonanie exekúcie sa podľa povinného oprávnený ani jeho právna zástupkyňa nezaujímali o vyplácanie výživného z účtu prostredníctvom súdneho exekútora, ani s ním nekomunikovali. Neskôr oprávnený podal trestné oznámenie na povinného z dôvodu neplatenia výživného. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6P/64/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4CoP/70/2017 bolo stanovené obdobie zameškaného výživného

od právoplatnosti rozsudku krajského soudu do mája 2019 vo výške 1 166,71 EUR. Povinný využil tzv. inštitút účinnej ľútosti v trestnom konaní a sumu vyplatil, pričom omylom namiesto 1166,- EUR oprávnenému poukázal sumu 1 666,71 EUR. Odvtedy sa vyplácanie výživného označuje ako bežné výživné. Uvedené výživné uhradza povinný počnúc mesiacom máj 2019 formou poštových poukázok cez SP priamo oprávnenému, a to z dôvodu ich preukaznosti a obavy pred výkonom trestu odňatia slobody. O uvedenom informoval súdneho exekútora a zaslal mu aj prehľad platieb. Oprávnený podpísal čestné prehlásenie, ktorým deklaroval, že povinný si svoje záväzky voči jeho osobe vyrovnal. Trestné konanie tak definitívne upravilo otázku jednak zameškaného výživného a jednak bežného výživného.

6/ Dňa 01.07.2019 bola oprávnenému poukázaná suma 1 603,29 EUR z účtu povinného prostredníctvom súdneho exekútora, k čomu došlo až po tom, čo povinný na túto skutočnosť upozornil oprávneného. Oprávnený neinformuje súdneho exekútora o platbách výživného, ktoré dostáva priamo od povinného, pričom trovy exekúcie sa navyšujú aj napriek tomu, že si povinnosť plnil riadne a včas. Oprávnený neinformoval súdneho exekútora ani o znížení vyživovacej povinnosti povinného zo sumy 250,- EUR na 110,- EUR počnúc mesiacom november 2019. Oprávnený súdnemu exekútorovi dňa 27.4.2020 zaslal jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok (bez súhlasu povinného), podľa ktorého má byť suma dlžného výživného vo výške 3 831,01 EUR. Pritom do toho času mal oprávnený vyplatených 980,- EUR, ktoré priznal v trestnom konaní (do doby zablokovania účtov v TB) a ktoré si od povinného prevzal, 1603,29 EUR zaslaných súdnym exekútorom, priame platby poštovými poukážkami od mája 2019 do apríla 2020 vo výške 1310,- EUR, čo spolu predstavuje sumu 3 893,29 EUR. V súvislosti so sumou dlžného výživného pritom právna zástupkyňa oprávneného uvádzala rôzne jej údaje, keď vo vyjadrení z 5.5.2020 (na účely súdneho pojednávania) uviedla sumu dlžného výživného vo výške 4 051,01 EUR, vo vyjadrení z 3.6.2020 uviedla, že suma zameškaného výživného je 3 281,30 EUR, dňa 20.7.2020 to bola suma 1615,30 EUR (v rámci ktorej bola zohľadnená suma 1666,71 EUR, no už nie ďalšie - poukážky 3 x 110,- EUR zaslané oprávnenému, 330,- EUR od súdneho exekútora).

7/ Povinný nesúhlasil s tvrdením oprávneného, že účinná ľútosť a trestné konanie nemá žiaden vplyv na neuhradené výživné. Mal zato, že preukázal splnenie svojich povinností, o čom na dôkaz v prílohe priložil oznámenie, výpočet, a fotokópie platieb uskutočnených povinným. Nikde vo výpočtoch nefiguruje platba 250,- EUR ako duplicitná platba výživného za mesiac máj 2019, nebola odrátaná suma 420,- EUR, ktorá je predmetom žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, ani platby po ukončení vyživovacej povinnosti (od 1.7.2020). Nastala tak situácia, kedy sa oprávnený v exekučnom konaní stal „dlžníkom“ voči povinnému, ale naďalej blokuje zastavenie exekúcie voči povinnému a vyhýba sa povinnosti vrátiť finančné prostriedky povinnému, na ktoré právny nárok nemá. Ak by existoval akýkoľvek dôkaz, ktorý by vyvracal jeho výpočty bol by dávno predložený súdu, alebo exekútorскому úradu. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby súd zmenil uznesenie zo dňa 24.03.2021 a žiadosti povinného v plnom rozsahu vyhovel.

8/ Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a riadne odôvodnené a sťažnosť povinného žiadal zamietnuť. V nej povinný len opakuje svoje tvrdenia, no nepreukázal že uhradil vymáhaný nárok v celom rozsahu. Úradu vymáhaného nároku sa neúspešne snažil povinný preukázať aj v konaní pred Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 14Pc 4/2020 o vydanie „bezdôvodného obohatenia“, resp. preplatok na výživnom, pretože súd návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Rozhodnutie nie je právoplatné. Súd sa pritom podrobne zaoberal argumentáciou povinného o úhrade sumy výživného a na základe predložených dôkazov dospel k záveru, že exekučne vymáhaná pohľadávka oprávneného, teda výživné nie je uhradené v celom rozsahu. Napriek tomu zástupkyňa povinného opakovane predkladá tie isté istiny na preukázanie tvrdenej skutočnosti. Za zavádzajúce považoval i tvrdenie povinného, že ide o jeho prvý návrh na zastavenie exekúcie, pretože o návrhu na zastavenie exekúcie už Okresný súd Banská Bystrica v tomto konaní rozhodoval. V listinnom dôkaze žalovaného v konaní pred Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 14Pc/4/2020, žalovaný presne poukázal za aké obdobie a v akej výške výživné žalobcom uhradené nebolo. Žalovaný zohľadnil všetky platby žalobcu na výživné, o ktorých predložil dôkaz poštovými poukážkami, teda všetky ktoré žalovaný prevzal. Tiež zohľadnil aj platby poukázané súdnym exekútorom, aj platbu vyplatenú v trestnom konaní. Kto, ako, prečo, načo vypracoval „tabuľku prijatých a neuhradených platieb“ je v tomto konaní irelevantné. Išlo o vypracovaný prehľad platieb, ktoré v zmysle právoplatných rozsudkov mali byť uhradené a ktoré skutočne uhradené boli a ktoré uhradené nie sú. Ani jedna platba poukázaná oprávnenému či už prostredníctvom exekútora alebo priamou platbou nebola zamlčaná a žiadnu konkrétnu „zamlchanú platbu“ sťažovateľ ani nepreukázal. Uvádza len všeobecné nič nehovoriace a

nepreukázané tvrdenia. Tiež neustále opakovaná skutočnosť, a nesprávny právny názor zástupkyne povinného že v trestnom konaní bolo „vyriešené celé dlžné výživné“ nie je na mieste, nakoľko v trestnom konaní sa riešilo len dlžné výživné za obdobie od 1.3.2018 do 30.5.2019. Uvedené konštatuje aj Okresný súd Prievidza vo svojom rozsudku. Treba na záver uviesť skutočnosť, že v prípade ak by povinný plnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas, nebolo by potrebné ho vymáhať v exekučnom konaní. Mal za to, že povinný opakovane nepreukázal úhradu celej dlžnej sumy na výživnom, preto žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

9/ Z tvrdení povinného a oprávneným predloženého rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 14Pc/4/2020 - 135 zo dňa 01.12.2020 sudca zistil, že povinnému bola znížená vyživovacia povinnosť voči oprávnenému rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Pc/12/2019 zo dňa 25.10.2012 a neskôr zrušená (vyjadrenie právnej zástupkyne v bode 14. odôvodnenia rozsudku). Pred rozhodnutím o sťažnosti povinného si preto vyžiadala rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k. 14Pc/12/2019-93 zo dňa 25.10.2019 (právoplatný 05.12.2019 a vykonateľný 19.11.2019), ktorým bola vyživovacia povinnosť povinného počnúc dňom 06.08.2019 znížená na sumu 110 Eur mesačne a rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 10Pc/11/2020-63 zo dňa 06.10.2020 (právoplatný a vykonateľný dňa 12.10.2020), ktorým bola od 01.07.2020 zrušená vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenému.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

13/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

16/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

17/ Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

18/ Podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2 dostane exekútorovi.

19/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas a nie je dôvodná.

20/ Exekúcia sa vedie na vymożenie zameřkaného vřivného, ktoré ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený vyčíslił na sumu 2474,30 Eur (za obdobie od 30.11.2016 do mája 2018) a ďalej beřného vřivného (v čase podania návrhu 250 Eur mesačne). Podkladom na vedenie exekúcie je rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6P/64/2016 zo dňa 05.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčine. V priebehu exekučného konania vřak rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 14Pc/12/2019-93 zo dňa 25.10.2019, dořlo k zníženiu vřivovacej povinnosti povinného voči oprávnenému zo sumy 250 Eur na 110 Eur počnúc dňom 06.08.2019 a nakoniec i k jej zrušeniu. Od 01.07.2020 v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 10Pc/11/2020-63 z 06.10.2020 už povinný nemá súdom určenú vřivováciu povinnosť voči oprávnenému. Uvedené rozhodnutia o znížení a zrušení vřivovacej povinnosti predstavujú skutočnosti, majúce za následok neúčinnosť exekučného titulu na beřné vřivné od 06.08.2019 presahujúce sumu 110 Eur mesačne a od 01.07.2020 beřného vřivného ako takého v sume 110 Eur mesačne (nedotýka sa vřak zameřkaného vřivného, na ktoré oprávnenému vznikol nárok pred 06.08.2019, resp. 01.07.2020, a ktoré doposiaľ nebolo uhradené), čo je zákonným dôvodom zastavenia exekúcie, a ktoré skutočnosti súd zistil v rámci sťažnostného konania. Exekúcia tak môže byť vedená na pohľadávku na vřivnom, na ktorú nárok oprávnenému vznikol do 30.06.2020 a ktorú povinný doposiaľ nesplnil. Vzhľadom k uvedenému sudca zmenil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka podľa § 250 ods. 2 CSP tak, že exekúciu zastavil na beřné vřivné presahujúce sumu 110 Eur mesačne od 06.08.2019 a beřné vřivné vo výřke 110 Eur mesačne počnúc 01.07.2020 do budúca podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Vo zvyšku bolo rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým návrh na zastavenie exekúcie zamietol, vecne správne z nižšie uvedených dôvodov.

21/ Prv než sa sudca zaoberal tvrdeniami povinného o splnení nároku, považoval za potrebné uviesť, že v tomto prípade nie je podstatným, či návrh povinného na zastavenie exekúcie je v poradí prvým, či druhým návrhom na zastavenie exekúcie (povinný nie je limitovaný počtom návrhov na zastavenie exekúcie, ktoré môže podať). Zásadnou v tomto prípade je len tá skutočnosť, že ide o návrh podaný po uplynutí lehoty 15-dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, čo mal súd preukázané z doručenky, podľa ktorej bolo povinnému doručené uvedené upovedomenie dňa 27.09.2018 a dátumu návrhu na zastavenie exekúcie - 17.06.2020, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 29.06.2020. Návrh povinný teda podal po takmer dvoch rokoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, preto sa posudzuje podľa ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku a nemá odkladný účinok (na rozdiel od návrhov podaných v lehote 15-dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie). V návrhoch podaných po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. V uvedenej veci možno tvrdenia o tom, že splnil vymáhaný nárok považovať za také, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

22/ Pri posudzovaní dôvodnosti tvrdení povinného o tom, že vymáhaný nárok splnil a táto skutočnosť mala byť dôvodom zastavenia exekúcie (súdom), sudca vychádzal z toho, že povinného v exekúcii na preukázanie tvrdení o splnení dlhu zaťažuje dôkazné bremeno, no zároveň k takému plneniu musí dôjsť po vzniku exekučného titulu a mimo rámca exekúcie. V opačnom prípade, teda ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania, pôjde vždy o vymożenie, resp. čiastočné vymożenie pohľadávky, čím sa exekúcia (jej časť) bez ďalšieho končí a žiadne rozhodnutie súd (o zastavení) nevydáva. Z povinným predložených dokladov jednoznačne vyplýva, že vymáhané zameřkané vřivné plnil až v exekúcii, teda platí vyššie uvedené. Vplyv na rozhodnutie o zastavení exekúcie súdom nemohlo mať ani jeho tvrdenie, že v trestnom konaní bola definitívnym spôsobom upravená otázka zameřkaného vřivného, ktoré podľa trestného rozsudku uhradil a otázka beřného vřivného. Suma zameřkaného vřivného určená rozsudkom trestného súdu nie je totiž pre toto exekučné konanie smerodajná. Podľa trestného rozsudku súd zisťoval neplnenie vřivovacej povinnosti len za obdobie od 01.03.2018 do 30.05.2019, pričom za toto obdobie mal povinný oprávnenému dlhovať sumu 1 166,71 Eur. Exekučné konanie sa vedie na zameřkané vřivné patriace oprávnenému už od 30.11.2016 (a aj po období uvedenom v trestnom rozsudku). Úradný záznam, ktorý predložil povinný preukazuje len to, že oprávnený prehlásil pre účely trestného konania, že dňa 17.06.2020 obdržal zameřkané vřivné špecifikovaného v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/79/2019 z 02.09.2019 v sume 1 666 EUR a že beřné vřivné povinný za obdobie od 01.06.2019 plnil riadne a včas. Nepreukazuje vřak, že povinný uhradil celé dlžné vřivné, ktoré presahuje obdobie, za ktoré bolo určené v trestnom konaní.

23/ Okrem samotného výživného sú predmetom exekúcie i trovy exekúcie (oprávneného a súdneho exekútora). Platby, ktoré povinný uhradil priamo oprávnenému od mája 2019, nemôžu vyvolávať účinky splnenia vymáhaného nároku v exekúcii, pokiaľ zároveň nie sú splnené podmienky ustanovené v § 61f ods. 1 Exekučného poriadku. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému totiž nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi. Uvedené znamená, že účinky splnenia dlhu k rukám oprávneného nastávajú iba vtedy, ak došlo aj k splneniu trov exekúcie. Ak sú trovy exekúcie uhradené, môže povinný plniť u oprávneného bez obmedzenia. Výšku trov súdneho exekútora určuje ustanovenie § 6 Vyhlášky MS SR, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku, podľa ktorého je základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného. Odmena exekútora je 20% zo základu na jej určenie (§ 7 ods. 1 Vyhlášky). Z uvedených dôvodov nemohla sťažnosť povinného, ktorou sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu splnenia vymáhaného nároku obstať, preto ju sudca ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

24/ Úlohou súdneho exekútora, ako osoby vykonávajúcej exekúciu, bude pri ďalšom postupe ustáliť, koľko ešte má povinný zaplatiť (na zameškanom výživnom, na ktoré oprávnenému vznikol nárok do 30.06.2020, a ktoré povinný nezaplatil), zohľadniac doposiaľ povinným uhradené platby (na depozitný účet exekútora a povinným preukázané platby, ktoré povinný platil priamo oprávnenému s prihliadnutím na podmienky podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku), a pokiaľ pri uvedenom postupe zistí, že povinný uhradil celý vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie, vydá upovedomenie o ukončení exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (